

Lille kniv – stor virkning

Her er en kniv magen til den, som Heine havde brugt til at åbne vin med til sin søns studenterfest, og dernæst havde glemt alt om. Samme kniv blev i øvrigt brugt til at redde to menneskeliv; En forulykket bil var brudt i brand, og Heine skred resolut til handling, fik dørene op og skar de to i bilen fri fra deres sikkerhedsseler med sin kniv. Foto: Birgit Nordby.

En glemt lommekniv har haft kæmpe konsekvenser for Heine Kure. Han erkender at have dummet sig, men finder det ude af tråd med fornuft og retfærdighed, at han ikke kender varigheden af, hvor længe han skal nægtes samtykke til sit jagttegn.

Tekst: Max Steinar

ØVRIGT: Det var en festdag, da Heine Kures store søn blev student i 2019. Et telt var stillet op i haven ved villaen i Struer, vejret var godt, og de mange gæster – venner og familie – nød den store dag. Heine er begunstiget med en stor familie, og da festen ebbede ud, blev han og tre af hans fire brødre enige om at tage ned i byen for at få en iskold fadøl.

Struer har lidt under en del narko-handel, og derfor lavede politiet en razzia den aften. De fire aldrende brødre stak lidt ud i flokken af studenter, og politiet stoppede dem og ransagede deres lommer.

Heine Kure havde en lille lommekniv med et 6,5 cm blad i lommen, han havde brugt, da han skulle åbne vinflasker til studenterfesten, og havde bagefter glemt alt om den. Politiet fandt den, og dermed startede et langt og meget kedelig forløb for den ivrige jæger.

– Den 18. februar 2020 fik jeg en dom for at have brudt knivloven, og det forstår jeg for så vidt godt, for jeg

havde jo den kniv på mig, selvom det var en dum forglemmelse. Men hvad der er sket efterfølgende, er ikke et retssamfund som det danske værdigt.

Den 27. marts 2020 mistede jeg politiets samtykke til jagttegn og dermed også retten til at eje og bruge våben og ammunition.

Heine har altid gået meget på jagt, både i ind- og udland. Nu er det at bære våben sat på tidsubestemt pause. Han var – og er – leder af to jagtkonsortier og er stadig med, dog ”kun” med sine hunde. Privatfoto.

12 måneder – og så 12 måneder igen

– Via en advokat klagede jeg over afgørelsen om nægtelse af samtykke til jagttegn for jagtsæsonen 2020/2021 den 2. april 2020, og den 14. maj samme år fik jeg at vide, at den forventede sagsbehandlingstid var 12 måneder.

– Den 24. juni i år fik jeg en henvendelse fra Rigspolitiet, underskrevet af en studerende, med overskriften ”Status i sag vedrørende klage over afgørelse, truffet af Politiets Administrative Center”. Her stod det, at ”På grund af et stort antal klagesager samt øvrige hastende opgaver har Rigspolitiet desværre endnu ikke kunnet træffe afgørelse i sagen. Rigspolitiet forventer at kunne træffe afgørelse inden for 12 måneder. Rigspolitiet beklager den lange sagsbehandlingstid.”

– Det vil altså sige, at nu kan jeg håbe på at høre noget inden den 24. juni 2022 angående nægtelse af samtykke for jagtsæsonen 2020/2021 – altså 26 måneder efter at have fået min afgørelse, siger en noget rystet Heine Kure.

Heine Kure kontaktede den 7. april 2021 Mikala Høj Laursen, jurist i Danmarks Jægerforbund, for at få hjælp til at klage over afslag på samtykke til jagttegn til Rigspolitiet. På nuværende tidspunkt afventer Heine Rigspolitiets afgørelse om afslag på samtykke til jagttegn for både sæson 2020/2021 og sæson 2021/2022.

– Helt generelt er det ikke holdbart, at politiet opererer med meget lange sagsbehandlingstider og disse tidsubestemte straffe, mener Heine Kure. – For tidsubestemt straf er det rette navn, når man mister politiets samtykke til jagttegn. Som jeg forstår det, er standard, at man i fem år bliver betragtet som for farlig til at have jagttegn. Jamen, så sig det dog! Fortæl fra starten af, at de næste fem år kan du ikke få jagttegn – færdig, slut. Som det er nu, er det alt for uvist, og det er ikke dansk retspraksis værdigt!

Jagt uden våben

Heine Kure er med egne ord opvokset med jagt. Han er leder af to konsortier og har aldrig tidligere været straffet for noget som helst. Han går stadig på jagt, så at sige, men nu er han ”kun” hundefører uden våben.

– Ja, det finder jeg stor fornøjelse ved, men jeg savner da at kunne deltage også med våben. Jeg får mange undrende øjekast fra jægere, der ikke kender baggrunden for, hvorfor jeg går uden våben, siger Heine Kure, der er tidligere taxavognmand i Struer igennem 25 år: – Byen har desværre lidt en del under narkokriminalitet, og jeg tænker, at det var derfor, vi fire ”gamle hoveder” blev stoppet af politiet den aften. Jeg synes, det er o.k. med en bøde, men det er helt ude af proportioner, at jeg – og andre jægere, der ellers er fuldstændigt lovlige og aldrig har brudt loven – skal straffes så hårdt og med en tidsubestemt straf år efter år.

Fra sag til sag

Jurist Mikala Høj Laursen er som nævnt involveret i sagen og har bistået Heine Kure i hans anden klagesag til Rigspolitiet. Hun mener ikke, at der er et konkret belæg for at antage, at Heine Højrup Kure – på trods af den nævnte lovovertrædelse – ikke skulle kunne administrere våben- og jagttilladelse på en fornuftig måde. Hun mener heller ikke, at der er den fornødne proportionalitet mellem den meget beskedne forseelse, som Heine Kure har gjort sig skyldig i, og den indgribende betydning, det har for ham og hans sociale liv, at han nægtes samtykke til jagttegn.

PAC skiver i deres afslag til Heine Højrup Kure, at han

”
– **Formålet med vandelskravet er at holde personer med en aggressiv eller voldelig adfærd fra at bære våben og ikke at ramme almindelige borgere, som har gjort sig skyldig i en mindre forseelse. Heines gode personlige forhold har overhovedet ikke spillet ind i PAC’s bedømmelse – og det er en klar fejl.**

Mikala Høj Laursen, jurist hos Danmarks Jægerforbund

endnu ikke i en tilstrækkelig lang periode har vist, at hansandel er af en sådan karakter, at PAC vil kunne imødekomme hans ansøgning. PAC’s vurdering er derfor fortsat, at han i øjeblikket ikke kan få adgang til våben.

Politiet skal lave en helhedsvurdering, hvor forseelsen og personens personlige forhold indgår, førend de afgør, om en jæger skal nægtes samtykke til jagttegn. Ifølge forarbejderne til våbenloven skal politiet i deres vandelsvurdering lægge vægt på, hvorvidt den pågældende har haft sager om drab, vold, røveri, voldtægt, ulovlig tvang, frihedsberøvelse, trusler, har udsat andre for nærliggende fare for liv og forlighed, og om vedkommende har overtrådt våbenlovgivningen.

Ikke til nogen fare

– Heine Kure er aldrig blevet straffet for nogen af de lovovertrædelser, som ifølge forarbejderne til våbenloven skal indgå i politiets vandelsvurdering, understreger Mikala Høj Laursen. – Formålet med vandelskravet er at holde personer med en aggressiv eller voldelig adfærd fra at bære våben og ikke at ramme almindelige borgere, som har gjort sig skyldig i en mindre forseelse. Derfor er politiets – altså PAC’s – afgørelse i sagen helt unødigt rigoristisk og unuanceret og ikke i overensstemmelse med forarbejderne til våbenlovgivningen. Heines gode personlige forhold har overhovedet ikke spillet ind i PAC’s bedømmelse – og det er en klar fejl, fastslår Mikala Høj Laursen.

Hun kender til en lignende sag, hvor PAC gav samtykke til jagttegn til en jæger den 23. februar 2021, selvom denne have vedstået et bødeforlæg for at overtræde knivloven ved uden anerkendelsesværdigt formål at have besiddet en foldekniv på ca. otte cm på et offentligt sted. Grundprincippet i dansk lovgivning er, at alle er lige for loven, hvilket skal betyde, at samme forseelser får ens konsekvenser for borgerne.

– Derfor burde Heine Kure have samtykket til jagttegn igen, for at grundprincippet om lighed for loven skal opretholdes, og jeg forventer, at Rigspolitiet også kommer til denne konklusion, siger Mikala Høj Laursen.
mst@jaegerne.dk